

Tabel comparativ

Proiect de Ordonanță a Guvernului

pentru modificarea și completarea Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice republicată, cu modificările și completările ulterioare

Nr. crt.	Forma în vigoare	Proiect OG
1.	<p>Art. 4</p> <p>(1) Monumentele istorice aparțin fie domeniului public sau privat al statului, al județelor, orașelor sau comunelor, fie sunt proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice.</p> <p>(2) Monumentele istorice proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale sunt inalienabile, imprescriptibile și insesizabile; aceste monumente istorice pot fi date în administrare instituțiilor publice, pot fi concesionate, date în folosință gratuită instituțiilor de utilitate publică sau închiriate, în condițiile legii, cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor sau, după caz, al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor.</p> <p>(3) Monumentele istorice aparținând domeniului privat pot face obiectul circuitului civil în condițiile stabilite prin prezenta lege.</p> <p>(4) Monumentele istorice aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat pot fi vândute numai în condițiile exercitării dreptului de preempțiune al statului român, prin Ministerul Culturii și Cultelor, pentru monumentele istorice clasate în grupa A, sau prin serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, pentru monumentele istorice clasate în grupa B, ori al unităților administrativ-teritoriale, după caz, potrivit prezentei legi, sub sancțiunea nulității absolute a vânzării.</p>	<p>1. Alineatul (4) al articolului 4 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(4) Monumentele istorice aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat pot fi vândute numai în condițiile exercitării dreptului de preempțiune al statului român, prin Ministerul Culturii, pentru monumentele istorice clasate în categoria monument, grupa valorică A sau prin serviciile publice deconcentrate ale acestuia, pentru monumentele istorice clasate în categoriile ansamblu sau sit, în grupa valorică A și pentru monumentele istorice clasate în grupa valorică B, ori, după caz, prin exercitarea dreptului de preempțiune al unităților administrativ-teritoriale, potrivit prezentei legi, sub sancțiunea nulității relative a vânzării.”</p>

<p>2.</p>	<p>Art. 4 (...)</p> <p>(5) Proprietarii, persoane fizice sau juridice de drept privat, care intenționează să vândă monumente istorice, transmit serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor înștiințarea privind intenția de vânzare, însoțită de documentația stabilită prin ordin al ministrului culturii și cultelor.</p> <p>(6) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor transmit Ministerului Culturii și Cultelor înștiințarea, documentația și propunerea de răspuns, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea acestora.</p> <p>(7) Termenul de exercitare a dreptului de preemțiune al statului este de maximum 25 de zile de la data înregistrării înștiințării, documentației și a propunerii de răspuns la Ministerul Culturii și Cultelor sau, după caz, la serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor; titularii dreptului de preemțiune vor prevedea în bugetul propriu sumele necesare destinate exercitării dreptului de preemțiune; valoarea de achiziționare se negociază cu vânzătorul.</p> <p>(8) În cazul în care Ministerul Culturii și Cultelor sau serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor nu își exercită dreptul de preemțiune în termenul prevăzut la alin. (7), acest drept se transferă autorităților publice locale, care îl pot exercita în maximum 15 zile.</p> <p>(9) Comunicările privind neexercitarea dreptului de preemțiune au termen de valabilitate pentru întregul an calendaristic în care au fost emise, inclusiv pentru situațiile în care monumentul istoric este vândut</p>	<p>2. După alineatul (4) al articolului 4 se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:</p> <p>„(4¹) După aprobarea bugetului de stat conform reglementărilor legale în vigoare, Ministerul Culturii poate stabili, prin ordin al ministrului culturii, în funcție de alocațiile bugetare pentru anul în curs, categoriile de monumente istorice pentru care Ministerul Culturii sau serviciile publice deconcentrate ale acestuia nu exercită dreptul de preemțiune.”</p>
-----------	--	---

	<p>de mai multe ori.</p> <p>(10) În condițiile legii, în vederea protejării monumentelor istorice se poate proceda, în cazuri extreme, la strămutarea acestora.</p> <p>(11) Monumentele istorice care se află pe teritoriul României și care sunt proprietatea altor state sunt protejate în condițiile prezentei legi.</p>	
<p>3.</p>	<p>Art. 11</p> <p>(1) Orice intervenție asupra monumentelor istorice și asupra imobilelor din zona lor de protecție, precum și orice modificare a situației juridice a monumentelor istorice se fac numai în condițiile stabilite prin prezenta lege.</p> <p>(2) Desființarea, distrugerea parțială sau totală, profanarea, precum și degradarea monumentelor istorice sunt interzise și se sancționează conform legii.</p>	<p>3. După alineatul (2) al articolului 11 se introduc trei noi alineate, alin. (3) - (5), cu următorul cuprins:</p> <p>„(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și cele ale art. 10 alin. (4), poate fi avizată și autorizată, conform legii, desființarea unor componente, elemente de construcție sau corpuri ale monumentului istoric considerate nocive sau fără valoare culturală. Identificarea acestor componente se face în baza propunerilor din documentația tehnică, conform studiilor de fundamentare privind evaluarea resursei culturale a monumentului istoric, conținând restricții și permisivități de intervenție.</p> <p>(4) Pentru fundamentarea emiterii avizului sau a răspunsului de respingere a avizării la solicitările de desființare, Ministerul Culturii, respectiv serviciile publice deconcentrate ale acestuia, pot solicita puncte de vedere de la Institutul Național al Patrimoniului.</p> <p>(5) În vederea aplicării prevederilor alin. (3) și alin. (4), se aprobă, prin ordin al ministrului culturii, norme metodologice având ca obiect elaborarea studiilor de fundamentare privind evaluarea culturală a imobilelor și desființarea parțială a monumentelor istorice, cu consultarea Institutului Național al Patrimoniului, a Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, a Ordinului Arhitecților din România și a Uniunii Arhitecților din România.”</p>

<p>4.</p>	<p>Art. 19</p> <p>(1) În sensul prezentei legi, prin declarare se înțelege radierea din Lista monumentelor istorice a unui bun imobil sau a unei părți din acesta, prin menționarea în listă a ordinului de declarare.</p> <p>(2) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor comunică proprietarului, titularului dreptului de administrare sau titularului altui drept real asupra monumentului istoric declarat, după caz, în maximum 5 zile de la publicarea ordinului de declarare, efectuarea radierii.</p> <p>(3) Declararea monumentelor istorice urmează aceeași procedură ca cea prevăzută pentru clasare. Ea este declanșată din oficiu în oricare dintre situațiile următoare: (...)</p> <p>(4) Erorile materiale din Lista monumentelor istorice pot fi îndreptate din oficiu sau în urma solicitării oricărei persoane interesate.</p>	<p>4. Alineatul (4) al articolului 19 se abrogă.</p>
<p>5.</p>		<p>5. După articolului 19 se introduce un nou articol, art. 19¹, cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 19¹</p> <p>(1) Erorile materiale din Lista monumentelor istorice pot fi îndreptate din oficiu sau în urma solicitării oricărei persoane interesate, în conformitate cu normele metodologice de inventariere și clasare a monumentelor istorice, aprobate prin ordin al ministrului culturii.</p> <p>(2) Îndreptarea erorilor materiale prevăzute la alin. (1) se face potrivit propunerii Secțiunii de Evidență a Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, pe baza referatelor de necesitate întocmite de Institutul Național al Patrimoniului și de serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii în a cărui competență teritorială se află respectivul monument istoric, însoțite de documente justificative.</p> <p>(3) Prin îndreptarea erorilor materiale prevăzute la alin. (1), nu este permisă modificarea elementelor de fond cuprinse în dosarul de</p>

		clasare sau de declasare.”
6.	<p>Art. 23</p> <p>(1) Intervențiile asupra monumentelor istorice se fac numai pe baza și cu respectarea avizului emis de către Ministerul Culturii și Cultelor sau, după caz, de către serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor.</p> <p>(2) În sensul prezentei legi, intervențiile ce se efectuează asupra monumentelor istorice sunt:</p> <p>a) toate lucrările de cercetare, conservare, construire, extindere, consolidare, restructurare, amenajări peisagistice și de punere în valoare, care modifică substanța sau aspectul monumentelor istorice;</p> <p>b) executarea de mulaje de pe componente ale monumentelor istorice;</p> <p>c) amplasarea definitivă sau temporară de împrejmuiți, construcții de protecție, piese de mobilier fix, de panouri publicitare, firme, sigle sau orice fel de însemne pe și în monumente istorice;</p> <p>d) schimbări ale funcțiunii sau destinației monumentelor istorice, inclusiv schimbările temporare;</p> <p>e) strămutarea monumentelor istorice;</p> <p>f) amenajări de căi de acces, pietonale și carosabile, utilități anexe, indicatoare, inclusiv în zonele de protecție a monumentelor istorice.</p> <p>(3) Autorizația de construire, autorizația de desființare, precum și autorizațiile referitoare la intervențiile prevăzute la alin. (2) se eliberează numai pe baza și în conformitate cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor sau, după caz, al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și cu celelalte avize, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.</p> <p>(4) Autorizațiile prevăzute la alin. (3), emise fără avizul instituțiilor abilitate prin lege și fără respectarea condițiilor acestora, sunt nule de</p>	<p>6. Alineatul (1) al articolului 23 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) Intervențiile asupra monumentelor istorice se fac numai pe baza și cu respectarea avizului emis de către Ministerul Culturii sau, după caz, pe baza și cu respectarea avizului sau a acordului emis de către serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii.”</p>

	<p>drept.</p> <p>(5) Obligația privind folosința monumentului istoric face parte integrantă din Cartea tehnică a construcției. În situația în care aceasta nu există, Obligația privind folosința monumentului istoric ține locul documentației tehnice de utilizare a bunului imobil, în condițiile legii.</p>	
<p>7.</p>	<p>Art. 24</p> <p>(1) Intervențiile care se efectuează asupra imobilelor care nu sunt monumente istorice, dar care se află în zone de protecție a monumentelor istorice sau în zone construite protejate se autorizează pe baza avizului Ministerului Culturii și Cultelor sau, după caz, al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și a celorlalte avize, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.</p> <p>(2) Toate intervențiile care se efectuează asupra monumentelor istorice, altele decât cele de schimbare a funcțiunii sau a destinației, de întreținere sau de reparații curente, indiferent de sursa lor de finanțare și de regimul de proprietate a imobilului, se fac cu specialiști și experți atestați și sub inspecția și controlul propriu ale Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, respectiv ale serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, în condițiile legii.</p> <p>(3) În condițiile legii, în cazul realizării de lucrări neautorizate, fără avize sau care încalcă avizele de specialitate, personalul de inspecție abilitat are dreptul să întrerupă lucrările până la intrarea în legalitate, să aplice sancțiuni și, după caz, să dispună revenirea la situația inițială și să sesizeze organele de cercetare penală.</p> <p>(4) Elaborarea expertizelor tehnice, a proiectelor de consolidare, restaurare, verificarea tehnică a proiectelor și dirigentarea lucrărilor se efectuează numai de experți și/sau specialiști atestați de către Ministerul Culturii și Cultelor, cu respectarea exigențelor specifice domeniului monumentelor istorice și a cerințelor privind calitatea lucrărilor în construcții.</p>	<p>7. Alineatul (1) al articolului 24 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) Intervențiile care se efectuează asupra bunurilor imobile care nu sunt monumente istorice, dar care se află în zone de protecție a monumentelor istorice sau în zone construite protejate, se autorizează și se efectuează pe baza avizului sau, după caz, a acordului serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și a celorlalte avize, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.”</p>

	<p>(5) Protejarea și conservarea monumentelor istorice reprezentând descoperiri arheologice rămase decoperate se fac, în condițiile legii, de către investitori, sub coordonarea responsabilului științific al șantierului și a instituției organizatoare.</p>	
<p>8.</p>		<p>8. După articolul 24 se introduce un nou articol, art. 24¹, cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 24¹</p> <p>(1) Studiile de fundamentare privind evaluarea resursei culturale a monumentului istoric, care fac parte din documentația supusă avizării în cazul intervențiilor, sunt documente cu caracter științific, întocmite de specialiști sau experți atestați în domeniul monumentelor istorice.</p> <p>(2) Studiile de fundamentare privind evaluarea resursei culturale cuprind cel puțin:</p> <p>a) datele istorice de evoluție, cu marcarea etapelor semnificative de dezvoltare sau de degradare ale bunului patrimoniului cultural imobil;</p> <p>b) evaluarea în baza criteriilor de clasare a bunului imobil și a componentelor acestuia;</p> <p>c) identificarea justificată a părților de imobil care:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. nu pot fi transformate; 2. pot suferi transformări limitate, în condițiile tehnice în care aceste transformări nu ar altera siguranța sau caracterul general al bunului cultural imobil; 3. pot suferi transformări majore sau pot fi substituite ori chiar eliminate, în condițiile tehnice în care aceste transformări nu ar altera siguranța sau caracterul general al bunului cultural imobil; 4. trebuie eliminate, în considerarea caracterului lor nociv sau parazitar, în condițiile în care această eliminare nu este de natură a periclita siguranța imobilului; <p>d) identificarea impactului vizual și tehnic asupra vecinătăților</p>

		<p>intervențiilor propuse în proiectul supus avizării;</p> <p>e) identificarea restricțiilor (cel puțin identificarea limitărilor generale de gabarit, de configurare a volumului sau de finisaj) pe care intervențiile proiectate trebuie să le respecte, precum și a permisivităților de intervenție.</p> <p>(3) Elaborarea studiilor de fundamentare privind evaluarea resursei culturale se finanțează de către beneficiarul avizului.”</p>
9.	<p>Art. 26</p> <p>(1) În vederea protejării monumentelor istorice Ministerul Culturii și Cultelor îndeplinește, direct sau prin serviciile sale publice deconcentrate ori prin alte instituții publice subordonate, următoarele atribuții:</p> <p>(...)</p> <p>6. emite avizele necesare în vederea eliberării autorizațiilor de construire pentru lucrările și intervențiile asupra monumentelor istorice;</p> <p>(...)</p> <p>11. emite avizele pentru intervenții asupra imobilelor situate în zonele de protecție a monumentelor istorice și în zonele construite protejate;</p> <p>(...)</p> <p>16. instituie, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Registrul specialiștilor, Registrul experților și verificatorilor tehnici;</p>	<p>9. La articolul 26 alineatul (1), punctele 6, 11 și 16 se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>„6. emite direct avizele pentru intervenții asupra imobilelor aflate în obiective înscrise în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO, cu excepția acelor intervenții avizate în baza prevederilor la art. 34¹;</p> <p>(...)</p> <p>11. emite, prin serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii, în cazurile prevăzute de lege, altele decât cele prevăzute la pct. 6, avizele pentru intervenții asupra monumentelor istorice sau asupra imobilelor care sunt situate în zonele de protecție a monumentelor istorice și în zonele construite protejate, atunci când este necesară emiterea autorizației de construire sau de desființare, sau, după caz, acordurile, atunci când nu este necesară emiterea autorizației de construire sau de desființare;</p> <p>(...)</p> <p>16. instituie, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Registrul specialiștilor și Registrul experților;”</p>

<p>10.</p>	<p>Art. 26 (...)</p> <p>(2) În situații de urgență, stări potențial generatoare de situații de urgență, situații care privesc siguranța națională sau în alte situații excepționale, Ministerul Culturii și Cultelor poate emite avize de urgență pentru intervenții asupra monumentelor istorice, fără consultarea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice sau, după caz, a Comisiei Naționale de Arheologie, cu condiția ca intervențiile să fie reversibile.</p> <p>(3) Pentru eliberarea avizelor prevăzute la alin. (1) pct. 6-10 nu se percep taxe sau tarife.</p> <p>(4) Pentru eliberarea atestatelor, avizelor și autorizațiilor prevăzute la alin. (1) pct. 11, 17 și 18 se percep taxe și tarife, care se fac venit la Ministerul Culturii și Cultelor sau la serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor și se gestionează în regim extrabugetar, în condițiile legii, exclusiv pentru acțiuni, proiecte și programe în domeniul monumentelor istorice.</p> <p>(5) Nivelul taxelor și tarifelor care se percep potrivit alin. (3) se stabilește prin ordin al ministrului culturii și cultelor.</p>	<p>10. După alineatul (1) al articolului 26 se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:</p> <p>„(1¹) În cazul în care, din motive obiective legate de capacitatea instituțională, serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii nu pot emite avizele prevăzute la alin. (1) pct. 11, acestea pot fi emise direct de către Ministerul Culturii, cu includerea propunerii motivate a comisiilor zonale ale monumentelor istorice.”</p>
<p>11.</p>	<p>Art. 34¹</p> <p>(1) Prin excepție de la prevederile art. 33 alin. (1) și art. 34 alin. (5), Ministerul Culturii sau serviciile deconcentrate ale acestuia pot emite avize privind documentațiile tehnice fără consultarea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, respectiv a comisiilor zonale ale monumentelor istorice, în afara cazurilor prevăzute la art. 26 alin. (2)</p>	<p>13. Articolul 34¹ se modifică și va avea următorul conținut:</p> <p>„Art. 34¹</p> <p>Prin excepție de la prevederile art. 33 alin. (1) și art. 34 alin. (5), serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii emit avize privind documentațiile tehnice, fără consultarea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice, respectiv a comisiilor zonale ale monumentelor istorice, în afara cazurilor prevăzute la art. 26 alin. (2),</p>

	<p>pentru tipuri de intervenții asupra monumentelor istorice, a imobilelor din zonele lor de protecție sau din zonele protejate care afectează în mică măsură substanța istorică și/sau sunt temporare, realizate cu respectarea anumitor condiții, atunci când respectivele tipuri de intervenții și condiții sunt identificate prin ordin al ministrului culturii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.</p>	<p>pentru tipuri de intervenții asupra monumentelor istorice, a imobilelor din zonele lor de protecție sau din zonele protejate, care afectează în mică măsură substanța istorică și/ sau sunt temporare, realizate cu respectarea anumitor condiții, atunci când nu este necesară emiterea de acorduri și când respectivele tipuri de intervenții și condiții sunt identificate prin ordin al ministrului culturii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.”</p>
<p>12.</p>		<p>14. După articolul 34¹ se introduce un nou articol, art. 34², cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 34²</p> <p>(1) Contestațiile cu privire la avizele și răspunsurile de respingere a solicitărilor de avizare se soluționează de către Comisia pentru Soluționarea Contestațiilor în Domeniul Patrimoniului Construit, care se organizează ca organism, fără personalitate juridică, pe lângă Ministerul Culturii.</p> <p>(2) Comisia pentru Soluționarea Contestațiilor în Domeniul Patrimoniului Construit este formată din 7 membri: doi arhitecți, un urbanist, un inginer, un arheolog, un restaurator componente artistice sau istoric de artă și un funcționar cu studii juridice din cadrul direcției de specialitate din minister, este condusă de un președinte și funcționează în baza propriului regulament de organizare și funcționare, care se aprobă prin ordin al ministrului culturii.</p> <p>(3) Membrii Comisiei pentru Soluționarea Contestațiilor în Domeniul Patrimoniului Construit sunt numiți prin ordin al ministrului culturii și au un mandat de doi ani, care poate fi reînnoit consecutiv o singură dată. Aceștia nu fac parte din Comisia Națională a Monumentelor Istorice, comisiile zonale ale monumentelor istorice sau din Comisia Națională de Arheologie.</p> <p>(4) Pentru activitatea prestată, membrii Comisiei pentru Soluționarea Contestațiilor în Domeniul Patrimoniului Construit primesc o indemnizație de ședință, indiferent de numărul ședințelor organizate</p>

		<p>într-o lună, stabilită prin ordin al ministrului culturii, la care se adaugă decontarea cheltuielilor efectuate în vederea participării la lucrări, respectând condiția ca suma indemnizațiilor primite lunar de un membru să nu depășească 10% din indemnizația lunară a unui secretar de stat. Decontarea cheltuielilor efectuate în vederea participării la ședințele Comisiei, se face și în cazul în care ședințele nu se desfășoară.</p>
--	--	---

(5) În cazul în care contestatarul nu este mulțumit de răspunsul primit în urma analizei contestației de către Comisia pentru Soluționarea Contestațiilor în Domeniul Patrimoniului Construit, acesta se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.”